

Mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 5. 3. 2021 č. j. MZDR 47828/2020-21/MIN/KAN

Vážený pane ministře

Výše uvedeným opatřením došlo ke změně Mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 1. března 2021, ve kterém byly stanoveny povinnosti pro zaměstnavatele a jejich zaměstnance. S ohledem na upravené opatření pak považujeme za zásadní znění čl. V., odst. 1 a 2., zejména pak text v odst. 2, kde opatření pracuje s termínem: „vykonávají práci nebo obdobnou činnost na pracovišti zaměstnavatele **společně s jeho zaměstnanci**“. Dovolte mi vyjádřit **zásadní nesouhlas** s takovým zněním opatření a z něho vyplývajících povinností, zejména v případě, že zůstane v platnosti pravidlo povinného testování **pouze** pro firmy nad 50 zaměstnanců.

Dovolím si zde uvést důvody našeho nesouhlasu:

- Např. v případech, kdy každý zaměstnanec plní samostatně svůj úkol – subdodavatel na stavbě. Podle nás je zřejmé, že opatření směřovalo typicky na uzavřené prostory – na továrny a podobné průmyslové objekty, kde pracovníci několika zaměstnavatelů (nebo OSVČ) mohou či vykonávají práci společně, tzn. na stejném místě, se stejnými pokyny a mají jeden společný výsledek. Jistě to nemůže být vykládáno tak, že například řidič nákladního automobilu, který přijede na stavbu a nevystoupí z auta, vyloží náklad a jede na jinou stavbu, by se musel prokazovat testem nebo by měl být testován. Totéž, podle nás, platí u liniových staveb, kde organizačně technickými opatřeními umíme zajistit, že zaměstnanci 2 i více zaměstnavatelů jsou odděleni a nevykonávají práci společně. Fakticky jsou pak od sebe odděleni víc, než zaměstnanci 2 a více zaměstnavatelů v jedné průmyslové výrobě.
- Dále není jednoznačně určeno, kterého zaměstnavatele povinnost za tyto „zaměstnance/ nezaměstnance“ zavazuje. Prvotně byl předpis závazný pro velké zaměstnavatele nad 250 osob, současně je platný ještě pro zaměstnavatele nad 50 osob. Ve stavebnictví je praxe taková, že v dodavatelském řetězci je velký zaměstnavatel nad 250 osob, zaměstnavatel nad 50 osob, zaměstnavatelé pod 50 osob a konečně dospějeme k OSVČ a všichni zaměstnanci uvedených zaměstnavatelů, včetně OSVČ mohou pracovat na jednom staveništi. Současně platí, že smluvně je každý ze zaměstnavatelů včetně OSVČ vázán k někomu jinému v linii dodavatelského řetězce. Tedy ti, co vykonávají činnost podle opatření nemusí být v jakémkoliv právním vztahu s prvními dvěma povinnými zaměstnavateli podle současného znění opatření. Povinnost podle mimořádného opatření se aktuálně vztahuje pouze na některé z nich. Pominu-li otázky ekonomické, organizační, kdo je tedy v popsaném případě povinen k testování podle Mimořádného opatření? Který z povinných subjektů má zákonný důvod pro zpracování osobních údajů takto testovaného zaměstnance? Osoby, které nemají s povinným zhotovitelem podle opatření žádný smluvní vztah (zaměstnanci z konce subdodavatelského řetězce), nemusí souhlasit s tím, že povinnému zhotoviteli poskytnou informace o laboratorně potvrzeném onemocnění COVID- 19, když se navíc jedná o citlivé údaje o zdravotním stavu, jejichž ochrana podléhá zvláštnímu režimu.
- V případě, že generální zhotovitel i poddodavatel generálního zhotovitele budou např. zaměstnávat 50 a více osob, byly by povinnosti duplicitní? Vztahovaly by se jak na generálního zhotovitele, tak i na jeho poddodavatele? A celá tato situace je z hlediska výkladu absurdní zejména pokud jde o povinnosti zajistit testy. Paradox, který může nastat 15.3. 2021, že na

pracovišti, kde budou spolupracovat 2 a více zaměstnavatelů, jeden má 51 zaměstnanců a jiní 49 zaměstnanců, a první musí zajistit testování zaměstnanců dalších zaměstnavatelů s méně než 50 osobami, netřeba komentovat.

Žádáme Vás, vážený pane ministře, o výklad přijatého opatření, ve světle uvedených příkladů. Co bylo záměrem autora předmětného opatření?

V tuto chvíli naši členové postupují tak, že pokud by měli být testováni i zaměstnanci subdodavatelů (viz. předchozí odrážky), tak jen v případech, kde z důvodu spolupráce dochází k „prolínání“ osob nebo pracovníků z důvodu společného plnění pracovních úkonů. Tuto povinnost i tak musí zajistit zaměstnavatelé dotčených zaměstnanců. Současně teď není možné postihnout případy, kdy na jednom pracovišti pracují společně s kmenovými zaměstnanci zaměstnavatele (podnikající fyzickou či právnickou osobou) **též osoby samostatně výdělečně činné** – tedy fyzické osoby, která nepracují pro žádného zaměstnavatele (podnikající fyzickou či právnickou osobu) na základě pracovněprávního vztahu, ale na základě vztahu jiného – převážně na základě smluvního vztahu vyplývajícího ze smlouvy o dílo či jiné obchodněprávní smlouvy.

Vážený pane ministře, z uvedených důvodů, v zájmu nediskriminačního přístupu, v zájmu jednotného postupu, výkladu a v zájmu příznivého dopadu předmětného opatření do celkové epidemiologické situace v ČR žádáme o rozšíření povinnosti podle Mimořádného opatření č.j. MZDR 47828/2020-21/MIN/KAN na všechny podnikající fyzické či právnické osoby s počtem zaměstnanců menším než 50 a OSVČ včetně. Současně si v souladu s dalšími zaměstnavatelskými svazy dovoluujeme požádat o to, aby splnění podmínek vyžadovaných mimořádným opatřením bylo, v rámci optimalizace organizačních a ekonomických dopadů s tím spojených, i provedení tzv. samotestu zaměstnancem povinného zaměstnavatele. V případě jakýchkoliv dotazů, nejasností nebo potřeby konzultovat uvedenou problematiku s praxí, neváhejte se na mne, prosím, obrátit přímo.

Děkuji za pochopení

S pozdravem

Ing. Jiří Nouza

Vážený pan
Doc. MUDr. Jan Blatný
ministr

Ministerstvo zdravotnictví ČR
Palackého náměstí 375/4
128 01 Praha 2

Na vědomí:

Vážený pan
Doc. Ing. Karel Havlíček Ph.D., MBA
ministr
Ministerstvo průmyslu a obchodu
Ministerstvo dopravy